

**Canterbury Hockey Club
og
Canterbury Ladies Hockey Club
mod**

The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division)

»Sjette momsdirektiv — fritagelser — tjenesteydelser i tilknytning til udøvelse af sport
— tjenesteydelser præsteret til personer, som deltager i sport — tjenesteydelser
præsteret til sammenslutninger, der ikke har selskabsform, og til juridiske personer —
omfattet — betingelser«

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. oktober 2008 I - 7824

Sammendrag af dom

1. *Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — fritagelser i henhold til sjette direktiv [Rådets direktiv 77/388, art. 13, punkt A, stk. 1, litra m)]*

2. *Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — fritagelser i henhold til sjette direktiv [Rådets direktiv 77/388, art. 13, punkt A, stk. 1, litra m)]*

1. Artikel 13, punkt A, stk. 1, litra m), i sjette direktiv 77/388 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter skal fortolkes således, at den i forbindelse med personer, der deltager i sport, ligeledes omfatter tjenesteydelser, der præsteres til juridiske personer og sammenslutninger, der ikke har selskabsform, forudsat — hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve — at disse tjenesteydelser præsteres i nær tilknytning til udøvelse af sporten og er uomgængeligt nødvendige for udførelsen heraf, at de præsteres af organer, som ikke arbejder med gevinst for øje, og at de personer, som faktisk er berettiget til at modtage disse tjenesteydelser, er personer, som deltager i sport.

diske personer såsom sportsklubber, forudsat at betingelserne fastsat i artikel 13, punkt A, stk. 1, litra m), og artikel 13, punkt A, stk. 2, litra b), er opfyldt. Et krav om, at de pågældende tjenesteydelser direkte skal præsteres til fysiske personer, som deltager i sport inden for en organisatorisk struktur, som er oprettet af en sportsklub, ville indebære, at det ikke kan undgås, at et stort antal tjenesteydelser, som er uomgængeligt nødvendige for udøvelsen af sporten, automatisk vil være udelukket fra denne fritagelse, uafhængig af spørgsmålet, om disse tjenesteydelser er direkte forbundet med personer, som deltager i sport, eller med sportsklubber, og som er den person, som faktisk er berettiget til at modtage tjenesteydelserne. Et sådant resultat er i strid med formålet med den fritagelse, som er fastsat i den nævnte bestemmelse, og som består i at lade tjenesteydelser, som præsteres til enkeltpersoner, som deltager i sport, faktisk være omfattet af denne fritagelse.

Sjette direktivs artikel 13, punkt A, stk. 1, litra m), tilsigter imidlertid ikke udelukkende at lade visse former for sport være omfattet af den i denne bestemmelse indeholdte fritagelse, men derimod at omfatte udøvelse af sport generelt, hvilket ligeledes nødvendigvis omfatter sport, som udøves af enkeltpersoner i grupper af personer, eller som udøves inden for organisationsstrukturer og administrative strukturer oprettet af sammenslutninger, som ikke har selskabsform, eller af juri-

Desuden ville princippet om afgiftsneutralitet, som skal overholdes ved anvendelsen af fritagelserne i sjette direktivs artikel 13, blive tilsidesat, hvis muligheden for at påberåbe sig fritagelsen i artikel 13, punkt A, stk. 1, litra m), var afhængig af den organisatoriske struktur, som kendetegner den udøvede sportsvirksomhed.

Med henblik på at sikre en effektiv anvendelse af fritagelsen i sjette direktivs artikel 13, punkt A, stk. 1, litra m), skal denne bestemmelse fortolkes således, at tjenesteydelser, som bl.a. præsteres i forbindelse med sport, som udøves i grupper af personer eller inden for organisatoriske strukturer, som er blevet oprettet af sportsklubber, i princippet er omfattet af fritagelsen i den nævnte bestemmelse. Det følger heraf, at med henblik på at bedømme, om tjenesteydelsen er fritaget for afgift, er identiteten af den formelle modtager af en tjenesteydelse og den juridiske form, hvorunder modtageren er omfattet af fritagelsen, uden relevans.

(jf. præmis 27, 29-31 og 35 samt domskonkl. 1)

2. Udtrykket »visse former for tjenesteydelser i nær tilknytning til udøvelsen af sport«, som er anvendt i artikel 13, punkt A, stk. 1, litra m), i sjette direktiv 77/388 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, tillader

ikke medlemsstaterne at begrænse den i denne bestemmelse fastsatte fritagelse under hensyn til modtagerne af de omhandlede tjenesteydelser.

De mulige begrænsninger i fritagelserne i henhold til sjette direktivs artikel 13, punkt A, kan således kun ske inden for rammerne af anvendelsen af denne bestemmelses stk. 2. Så snart en medlemsstat bevilger en fritagelse for visse former for tjenesteydelser, der i nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning ydes af organer, der arbejder uden gevinst for øje, kan den ikke stille andre betingelser for fritagelsen end dem, der er fastsat ved sjette direktivs artikel 13, punkt A, stk. 2. Da denne bestemmelse ikke fastsætter begrænsninger med hensyn til modtagerne af de pågældende tjenesteydelser, har medlemsstaterne ikke mulighed for at udelukke en vis gruppe af modtagere af disse tjenesteydelser fra den pågældende fritagelse.

(jf. præmis 39 og 40 samt domskonkl. 2)